

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.610 van 23 maart 2004
in de zaken A. 44.131/XII-1115.
A. 44.141/XII-1116.**

In zake : I. Freddy DERMUL,
 wonende te Brugge,
 Vrijheidsstraat 72
 II. Marc VANSTEENKISTE,
 wonende te Brugge,
 Prinses Lilianelaan 5

tegen :

I. + II.
de STAD BRUGGE.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien de verzoekschriften die Freddy Dermul en Marc Vansteenkiste respectievelijk op 11 april 1991 en 12 april 1991 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van drie examens van de stad Brugge, namelijk :

- “1°) het jongste aanwervingsexamen voor bureauchef ten behoeve van de gewone administratieve diensten [...];
- 2°) het jongste bevorderingsexamen voor bureauchef [...];
- 3°) het bevorderings(her)examen voor bureauchef, dat onmiddellijk na [...] 1° en 2° van start ging en bekendgemaakt werd bij dienstorder nr. 2195 van 6.2.1991 [...]”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan verzoekers op 6 maart 1996;

Gelet op de laatste memories van Freddy Dermul en van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 december 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op artikel 21, zesde lid en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Wat het beroep van de tweede verzoeker betreft. (A. 44.141/XII-1116)

Overwegende dat in het auditorsverslag de verwerping van het beroep wordt voorgesteld; dat bij de kennisgeving van dat verslag, de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van artikel 21, zesde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 14quater, § 1, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948;

Overwegende dat verzoeker binnen de termijn van dertig dagen, gesteld in voornoemd artikel 21, zesde lid, geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend; dat krachtens die wetsbepaling te zijnen opzichte derhalve een vermoeden van afstand van geding geldt;

2. Wat het beroep van de eerste verzoeker betreft. (A. 44.131/XII-1115)

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. De gemeenteraad van de stad Brugge stelt op 29 januari 1990 het examenprogramma vast voor de aanwerving en bevordering tot bureauchef.

Het examen bestaat uit een schriftelijk en een mondeling deel. Het schriftelijke deel behelst twee proeven, het mondelinge deel behelst er drie. Om geslaagd te zijn moet men voor elke proef de helft der punten hebben behaald en 60 % van de punten voor het geheel van het schriftelijke deel en de tweede en derde proef van het mondelinge deel.

2. Op 23 februari 1990 beslist het schepencollege van de stad Brugge “een vergelijkend aanwervingsexamen uit te schrijven met het oog op het aanleggen van een drie jaar geldig blijvende werfreserve van bureauchef (ten behoeve van de gewone administratieve diensten)”.

3. Ter zitting van 13 april 1990 besluit het “een oproep uit te schrijven onder het personeel in vast verband, voor deelneming aan het bevorderingsexamen voor bureauchef”.

4. Verzoeker is één van de kandidaten voor deelname aan dit bevorderingsexamen.

5. Met een brief van 8 november 1990 dient Jozef Dhondt klacht in met betrekking tot het bevorderingsexamen, wegens het “niet naleven van bepaalde vormen - onzorgvuldigheid”.

De klacht wordt op 16 november 1990 door het college verworpen. Tegelijk beslist het ook om in de loop van 1991 een nieuw bevorderingsexamen voor bureauchef uit te schrijven.

6. Op 4 februari 1991 stelt de examencommissie de einduitslag van het vergelijkend aanwervingsexamen en van het eerste bevorderingsexamen vast. Zeven kandidaten zijn geslaagd voor het aanwervingsexamen; zes zijn er geslaagd voor het bevorderingsexamen.

Verzoeker behaalt niet de helft der punten voor de tweede proef van het mondelinge gedeelte en evenmin de vereiste 60 % van de punten voor het geheel van de proeven.

Het schepencollege hecht op 8 februari 1991 zijn goedkeuring aan de door de examencommissie vastgestelde einduitslagen.

Verzoeker wordt van zijn uitslag ingelicht bij brief van 15 februari 1991.

7. Bij dienstorder van 6 februari 1991 wordt aan het personeel in vast verband meegedeeld dat een tweede bevorderingsexamen voor bureauchef zal worden afgenomen en dat de eerste proef van het schriftelijke deel op 2 maart 1991 plaats heeft. De inschrijvingstermijn, die aanvankelijk tot en met 15 februari 1991 liep, wordt bij dienstorder van 11 februari 1991 “wegens de talrijke afwezigheden door verlof tijdens de krokusvakantie” verlengd tot en met 20 februari 1991.

Verzoeker vraagt met schrijven van 13 februari 1991 aan het college de examenverrichtingen uit te stellen. Het college beslist op 1 maart 1991 daar geen gevolg aan te geven. Verzoeker ziet in die omstandigheden van deelname aan het tweede bevorderingsexamen af.

8. Op 11 april 1991 dient verzoeker bij de Raad van State het voorliggende annulatieberoep in.

9. De examencommissie stelt op 9 december 1991 de einduitslag van het tweede bevorderingsexamen vast. Eén deelnemer wordt geslaagd verklaard.

Het college hecht zijn goedkeuring aan de einduitslag bij beslissing van 13 december 1991;

Wat betreft het bestreden aanwervingsexamen.

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij geen kandidaat was voor deelname aan het aanwervingsexamen en dat hij ten andere niet aan de voorwaarden daartoe voldeed; dat hem dan ook het vereiste belang bij het bestrijden van dat examen moet worden ontzegd; dat hij bezwaarlijk kan zijn geschaad door de toedracht van een examen dat niet voor hem openstond; dat verzoekers vaststelling dat sommige onderdelen van dit aanwervingsexamen “gelijklopend waren” met onderdelen van een bevorderingsexamen waaraan hij wél deelnam en dat die bewuste onderdelen gebeurlijk met dezelfde onwettigheden behept waren, aan die conclusie

geen afbreuk doet; dat dienvolgens het beroep, wat het eerste onderdeel ervan betreft, niet ontvankelijk is;

Wat betreft de bestreden bevorderingsexamens.

Overwegende dat verzoeker in aanmerking kwam voor deelname aan het tweede bevorderingsexamen; dat hij bij brief van 13 februari 1991 vraagt om het eerste deel van het examen “op zijn minst een paar maanden uit te stellen” wegens zijn nood aan een “rustperiode voor morele heroplading”; dat op 1 maart 1991 het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij beslist dat de examenproeven niet worden uitgesteld; dat verzoeker niet deelnam aan het bedoelde examen; dat hij er aldus in principe geen belang bij heeft om het te bestrijden; dat hij alsdan ook zonder belang zou zijn om het eerste bevorderings-examen te bestrijden, aangezien een nietigverklaring daarvan hem geen ander voordeel zou verschaffen dan de kans, die het tweede bevorderingsexamen hem reeds bood, om deel te nemen aan een dergelijke examensessie, maar waarvan hij zonder geldige reden geen gebruik zou hebben gemaakt;

Overwegende dat de conclusie betreffende het belang anders kan luiden, ingeval verzoeker tegen het tweede bevorderingsexamen een dermate zwaarwichtige grief zou aandragen dat zijn niet-deelname in rechte zou kunnen zijn verschoond; dat het daartoe niet volstaat, zoals verzoeker doet in zijn laatste memorie, om een aantal opportuiniteitsargumenten aan te dragen die te maken hebben met de politieke gezindheid van bepaalde examinandi en examinatoren en evenmin het feit dat het tweede bevorderingsexamen een “gevolgakte” zou zijn van het eerste bevorderingsexamen; dat wel de rechtsmiddelen moeten worden onderzocht die verzoeker inbrengt tegen het tweede bevorderingsexamen;

Overwegende dat verzoeker onder punt 6.a. van zijn inleidend verzoekschrift in een middel aanvoert dat (eerste onderdeel) het “her”examen de “wettelijkheid” schendt omdat het examenprogramma niet is vastgesteld zoals statutair verplicht, dat immers volgens rubriek 7bis, punt 4, op bladzijde 38 van het administratief statuut elk bevorderingsexamen bij afzonderlijke beraadslaging door de gemeenteraad moet worden vastgesteld, dat het wel degelijk om “elk” bevorderingsexamen gaat en niet om “elk soort” bevorderingsexamen, dat, zelfs al zou het programma ongewijzigd blijven, het nog statutair hervastgesteld dient te worden, dat (tweede onderdeel) voorts de verwerende partij de redelijkheidsnorm

heeft geschonden, doordat aan de niet geslaagde deelnemers aan het eerste bevorderingsexamen niet de kans is gegeven te recupereren en dat (derde onderdeel) ten slotte ook de zorgvuldigheidsnorm is geschonden door de “ondoordachte behandeling van een willig beroep, dat hierdoor wel impliciet aanvaard wordt”;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de bevordering tot de hogere graad van bureauchef door rubriek 7 van het administratief statuut wordt geregeld; dat, wat de programma's van het voorgeschreven bevorderingsexamen betreft, artikel 30, § 3, van rubriek 7 naar artikel 15 van het administratief statuut verwijst, waarvan het eerste lid luidt :

“Om bij aanwerving op proef of rechtstreeks in vast verband te kunnen worden benoemd, moet de kandidaat geslaagd zijn voor een vergelijkend examen waarvan het programma door de gemeenteraad wordt bepaald. In bijzondere gevallen kan de Gemeenteraad beslissen een gewoon examen uit te schrijven of daarvan af te zien”;

dat, opdat aan het artikel voldaan zou zijn, het volstaat dat het programma van het bevorderingsexamen door de gemeenteraad is vastgesteld, hetgeen met het programma van het tweede bevorderingsexamen het geval is gelet op diens besluit van 29 januari 1990; dat punt 4 van rubriek 7bis, waarnaar verzoeker verwijst, en dat de bevordering tot een hogere wedde betreft, meer bepaald de toekenning van de selectieschaal voor het administratief en voor het technisch personeel, hier niet als zodanig toepasselijk is; dat overigens het besproken onderdeel op een verkeerde interpretatie berust van dat punt 4; dat immers, waar dat punt eerst bepaalt dat een selectieschaal wordt verkregen door de personeelsleden met een welbepaalde aanvangsgraad die geslaagd zijn voor het bevorderingsexamen voor een hogere graad en daar dan aan toevoegt dat het programma van elk bevorderingsexamen door de gemeenteraad bij afzonderlijke beraadslaging moet worden vastgelegd, het geen twijfel lijdt dat met “elk bevorderingsexamen” wordt bedoeld : elk bevorderingsexamen in abstracto, namelijk elk soort bevorderingsexamen naargelang van, en aangepast aan, de hogere graad waarvoor het examen geldt; dat dienvolgens het onderdeel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat bezwaarlijk kan worden ontkend dat het tweede bevorderingsexamen verrassend vlug op het eerste is gevolgd; dat zulks niet vanzelfsprekend ongunstig is voor verzoeker; dat, waar hij normalerwijze pas een nieuwe kans om te slagen mocht verwachten na vier of zelfs zes jaar, hij er op die manier één op een aanzienlijk kortere termijn krijgt; dat die termijn weliswaar zeer kort maar niet buitensporig kort is; dat immers de laatste

proeven van het eerste bevorderingsexamen (conversatieproef over onderwerpen van algemene aard en peiling naar inzichten in vraagstukken van management en organisatie) werden afgenomen op 4 februari 1991; dat ten laatste op 15 februari 1991 verzoeker weet dat hij niet geslaagd is voor het examen, dat de eerste proef van het tweede bevorderingsexamen plaats vindt op 2 maart 1991 : het betreft de samenvatting en becommentariëring van een voordracht over een onderwerp van algemene aard, zijnde een proef die geen specifieke voorbereiding vergt en die dus evenmin veel nadelige gevolgen voor het gezinsleven kan hebben, waarop verzoeker wees in zijn vraag om uitstel; dat het onderdeel niet gegrond is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat bij brief van 8 november 1990 Jozef Dhondt aan het schepencollege vraagt het tweede deel van de schriftelijke proef van het eerste bevorderingsexamen inbegrepen de ervoor toegekende punten, in te trekken; dat het verzoek op 16 november 1990 uitdrukkelijk verworpen wordt; dat echter tegelijkertijd het college beslist om reeds in de loop van 1991 een nieuw bevorderingsexamen te organiseren; dat, gelet op de uitdrukkelijke verwerping van het beroep van Jozef Dhondt -daargelaten of dit al dan niet terecht is- het beroep onmogelijk als impliciet ingewilligd kan worden beschouwd; dat het onderdeel in zoverre feitelijke grond mist; dat ten andere, in zoverre verzoeker met het onderdeel zou bedoelen dat de betrokken proef zonder meer diende te worden ingetrokken en overgedaan, zulks zijn belang te buiten gaat; dat hij enerzijds immers geslaagd was voor de proef en anderzijds dat hij er met het nieuwe examen alleen maar een kans bij won om alsnog in het gehele bevorderingsexamen te slagen; dat het onderdeel niet wordt aangenomen; dat het middel in zijn geheel niet wordt aanvaard;

Overwegende dat verzoeker onder punt 6., b., van zijn inleidend verzoekschrift in een middel betoogt dat in de deelnemingsvoorwaarden van de bevorderingsexamens ook staat dat “de maatschappelijk assistent (jeugdconsulent)” tot deelname is toegelaten, dat zulks niet strookt met artikel 6 van het geldelijk statuut, dat maatschappelijke assistenten, waaronder de jeugdconsulent, ressorteren onder verzorgings- en bijstandspersoneel en automatische bevorderingen in vlakke loopbaan hebben, dat ze dus niet gerechtigd zijn aan bevorderingsexamens ten behoeve van de gewone administratieve diensten deel te nemen;

Overwegende dat luidens artikel 15, tweede lid, tweede volzin, van het administratief statuut, de door de gemeenteraad te bepalen examen-programma's "aanvullende voorwaarden [mogen] bevatten tot deelneming aan het examen"; dat aldus de gemeenteraadsbeslissing van 29 januari 1990, zoals aangevuld op 27 maart 1990 als "bijkomende voorwaarde tot deelname" aan het bevorderingsexamen voor bureauchef bepaalt :

- ofwel geslaagd zijn voor het bevorderingsexamen van bureauchef,
- ofwel ingevolge aanstellingsbesluit door de Raad, de graad bezitten van onderbureauchef, bestuurschef, of vertaler-tolk of maatschappelijk assistent (jeugdconsulent)";

dat de rechtmatigheid van deze "bijkomende voorwaarde", die het karakter van een administratieve statuutbepaling heeft , geenszins in het gedrang wordt gebracht door een artikel uit het geldelijk statuut; dat, zoals artikel 37 van het administratief statuut waar verzoeker naar verwijst stelt, het geldelijk statuut "een afzonderlijk statuut" uitmaakt en dat enkel betrekking heeft op "de bezoldigingsregeling" en "de uit te betalen vergoedingen en toelagen"; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat uit de bespreking van de voormelde middelen volgt, dat verzoeker geen geldige verontschuldiging had om niet aan het tweede bevorderingsexamen deel te nemen; dat zijn beroep dienvolgens niet ontvankelijk is, zowel in zoverre het zich tegen de inrichting van dat tweede bevorderingsexamen keert als in de mate waarin het de nietigverklaring van het eerste bevorderings-examen beoogt; dat het beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep van Freddy Dermul wordt verworpen (zaak A. 44.131/XII-1115).

Artikel 2.

De afstand van het geding wordt vastgesteld wat het beroep van Marc Vansteenkiste betreft (zaak A. 44.141/XII-1116).

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.